

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

362.54

Hely

Idő

"1919"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Ebéd a közkonyhán

Forrás:

Uj Nemzedék

Bp.

(Hely)

1919. XII. 12

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Ebéd a közkonyhán.

Hat korona három tál étel.

Napipostánk fele állandó panaszevelekből áll. E levelek írói kivétel nélkül a szegény, kiuzsorázott középosztályunk tagjai: fizetésükből nemcsak, hogy gallért nem tudnak vásárolni, hanem hosszú idő óta emberi táplálékra sem telik nekik. Ezeknek a szegény, jajgató emberének akarunk most együttesen válaszolni, amikor felhívjuk a figyelmüket arra, hogy Budapesten lehet még tisztességesen és olcsón ebédelni: tudniillik az egyes jótékonyági egyesületek külön e célra berendezett polgári konyháiban.

Egy ilyen étkezőt látogattunk meg ma az Attila-körut 41. számú épületében: az Apponyi Albertné grófné vezetésével működő első kerületi jótékonyági egyesület népkonyháját és polgári étkezőjét. Az irodában Kállay Jenőné uriaszony fogadott bennünket, s ő szolgált szíves felvilágosítással minden érdeklődésünkre. Elmondta, hogy az étkező egyik része a népkonyha, a másik a polgári étkező. Az elsőben napszamosok, munkások, szegényebb sorsu emberek kapnak ebédet két koronáért: ma éppen huslevest és babfőzeléket hordanak föl nekik; a baloldali teremben, a polgári étkezőben tisztviselők és köztük igen magas állású emberek ülnek az asztalnál. Az ő ebédjük három fogású mindennap és ezért mindössze hat koronát kell fizetniük olyan időben, mikor a város vendéglőiben egy ebéd ára onnek legalább az ötszöröse.

A kiszolgáló hölgyek igen udvariasak s tapintatosak. Megezik például, hogy egy-egy földhözragadt családos hivatalnok a hat koronát sem tudja megfizetni. Az ilyenek aztán a két koronás munkásébédet a polgári étteremben szolgálják föl, hol a vele egy társadalmi állású emberek ebédelnek... Most egy feltűnően esinos urileány lép az irodába: tavaly menekült Erdély-

ből. Az apja gazdag földbirtokos volt, de szülei-nek a menekülésnél nyomaveszeit, birtokukat elkobozták s az egyedülálló leány azóta ingyen-ebédet kap az egyesületnél. Nap-nap után előfordul, hogy földönfutó tisztviselők, kik a rajtuk maradt ruhán kívül semmit sem tudtak megmenteni maguknak, lehetőleg ingyen kapnak itt ellátást. Ha az egyesület vezetősége ilyen kéréssel fordul a közéletmezősi miniszteriumhoz, a miniszterium a költséget rendszeresen megtéríti. Különösen ha magános asszonyokon vagy leányokon kell segíteni.

A konyhában minden ragyog a tisztaságtól s a főzőleányok fehérkendőben sürgönek-forgognak. Az emeleti éléskamrában két uriaszszony éppen egy féldisznót darabol föl. A húst a miniszterium utalta ki. A fal mellett bűdönök, tisztafehér zsirral, mert mindig tisztazsírral főznek s a másik teremben nulláslisztrel megrakott zsákok serekeznak. Egy tanítónő hagymát válogat.

Ugrancsak az elsőemeleti olvasóteremben egy menekült székely tanító a könyvtárt rendezgeti. — Ez lesz az uriasztály téli melegedője, — mondja szíves vezetők. — s hogy senki ne restelje majd igénybevenni, könyvtárunk révén olvasóteremmé léptetjük elő.

Három éve működik már a jótékony intézmény s ugyyszólván minden sikerét Apponyi Albertnének köszönheti. A grófnő személyesen lép közbe, agitál és kér minden fontosabb ügyben. Ha Pesten tartózkodik, hetenkint többször is betoppan a konyhába, minden apróságot ellenőriz s kötényt kötve személyesen szolgálja ki a vendégeket, kik a legtöbbször meg sem ismerik. A kommunizmus sem bántotta ezt a nemes intézményt. Április közepéig Apponyiné maga vezette a konyhát s mikor aztán az urával együtt menekülni volt kénytelen, mindent Kállay Jenőnére ruházott át, aki attól fogva gonddal és szeretettel vezette a rábizott konyhát mind a mai napig.

háziyomdaja 1919.